

Zbor krajevnih skupnosti je že od nekdaj najbolj živahen. Problemov je mnogo, zahtev še več. Možnosti je veliko, vendar so omejene s sredstvi, ki jih v te namene daje gospodarstvo in tistimi, ki jih zberejo občani z akcijami samoprispevka. Delo delegacij KS se kaže tudi v zapisnikih delegacij, vendar iz Smlednika, Vižmarij, Broda in Guncelj še nismo prejeli zapisnikov. Razprava v zboru je vedno zavzeta, vendar premalo v smislu skupnih akcij po načelu solidarnosti in v skladu z materialnimi možnostmi.

Zanimivo je, da ima največ problemov s sklepčnostjo družbenopolitični zbor. Zato bomo skupaj morali temeljito pregledati način in vsebino dela tega zbora in delegate, ki so preobremenjeni z družbenopolitičnim delom primerno razbremeniti in tesneje povezati z družbenopolitičnimi organizacijami, katerih delegati so. Na ta način bo delegat tudi lažje in boljše zastopal stališča svoje organizacije v tem zboru.

Vse bolj prihajamo do spoznanja, da je uspešno delo delegatske skupščine odvisno od kvalitetnega načina obveščanja. Dosedanja ocena delegatov je zelo različna. Delegati zbora KS zahtevajo popolnejši material, torej več, delegati zbora združenega dela pa manj, vendar napisanega v bolj razumljivi obliki. Ta problem bomo rešili s skupnimi prizadevanji in ob vsestranskem razumevanju tako tistih, ki materiale pripravljajo, kakor tudi delegatov. Prepričan sem, da smo na najboljši poti, saj »Javna tribuna« izhaja v 24.000 izvodih in je že danes prisotna v vsakem delovnem kolektivu in skoraj v vsaki hiši na področju naše občine. Vsebinsko pa se izpopolnjuje v skladu s pripombami in predlogi.

Naj zaključim ta kratek povzetek o načinu dosedanjega dela s 139. členom našega statuta, ki pravi:

»Delegat je dolžan o delu skupščine in svojem delu obveščati delegacije in temeljne samoupravne organizacije in skupnosti oziroma družbenopolitične organizacije, ki so ga delegirale in jim je odgovoren za svoje delo.

Iz tega sledi, da imamo poleg pravic tudi dolžnosti, ki jih moramo dosledno spoštovati. Le na ta način bo tudi v prihodnje delegatska skupščina predstavljala odraz enotne volje delovnih ljudi in občanov!

Priloga tokrat ni priloga

Kot ste, spoštovani bralci, verjetno že sami opazili, se je tokrat »civilni« del Javne tribune hudo skrčil. Zaradi izredne pomembnosti (obširnega) dnevnega reda marčevske seje občinske skupščine smo morali za prilogo žrtvovati tudi nekaj svojih strani, zaradi česar bi skorajda lahko držala hudo mušna opazka, češ da tokrat gradivu za sejo skupščine prilagamo — Javno tribuno. No ja, tako hudo spet ni. Bo pa prihodnja številka zato bogatejša in (upajmo) pestrejša...

Uredništvo

UNION SPET »SAMSKI«

17. februarja so spori in trenja v okviru SOZD HP (hrana-pijača) dobili svoj epilog: delavci pivovarne Union so se na referendumu odločili za izločitev iz sestavljene organizacije združenega dela. Nesporazumi, ki so se začeli že v prvih mesecih sodelovanja zaradi raznih nagradnih iger in drugih oblik nelojalne konkurence, s katerimi sta Talis in pivovarna Laško grobo kršila določila o sodelovanju, so se razrasli do takšne mere, da nadaljnje sodelovanje ni bilo več možno. V Unionu se tudi niso strinjali s predlogi samoupravnih sporazumov, v katerih niso videli prave prihodnosti svoje OZD in ki so jih, kot so večkrat poudarili, celo utesnjevali in postavljali v podrejen položaj.

LEK IMA SVOJ VRTEC

Delovnim organizacijam, ki so z lastnimi sredstvi uredile otroške vrtece, se je pridružil tudi LEK. Na sliki: vrstico je svečano prerezal tovariš Plemenitaš, predsednik občinske skupščine.

SREČANJE MLADIH UREDNIKOV

V gimnaziji v Šentvidu so kulturni praznik praznovali na nekoliko neobičajen način, za katerega pa upajo, da bo vendarle postal redna oblika sodelovanja mladih Prešernovih »naslednikov«. Šentvidski gimnazijci so bili namreč tokrat gostitelji vrstnikov in profesorjev iz slovenskih srednjih šol, ki sodelujejo pri urejanju in izdajanju (večji del literarno obarvanih) šolskih glasil.

Srečanja mladih urednikov so se udeležili tudi pesnik Tone Pavček, predavatelj s FSPN Tomo Martelanc in nekdanji urednik Utripov, glasila šentvidske gimnazije, Slavko Pregelj. In, kot dovolj zgovorno povedo že sami poklici in »funkcije« gostov, tako so se leti tudi predstavili mladim urednikom. Tone Pavček je »prerešetal« literarni del kratkega recitala prispevkov iz glasil sodelujočih gimnazijcev, Tomo Martelanc je naštel nekaj koristnih napotkov urednikom, ki sedaj večinoma precej zanemarjajo novinarsko plat glasil, Slavko Pregelj pa je svojim mlajšim kolegom zaupal spomine na tista leta, ko se je tudi sam ubadal s ciklostilom in zbiranjem prispevkov za Utripe.

Mladi uredniki so se ob koncu srečanja dogovorili, da se bodo prihodnje leto zopet sešli v Kopru in da bi kazalo najboljše prispevke iz gimnazijskih glasil zbrati v enoten zbornik, ki naj bi bil nekakšna antologija literarne dejavnosti slovenskih gimnazijcev.

PREJELI SMO

Daleč od občine smo

Področje KS Vižmarje-Brod leži vzdolž Tencenske ceste, ki je hkrati tudi glavna prometna zveza z Ljubljano. Razprostira se med železniško progo Ljubljana-Kranj in Savo ter je oddaljeno 3–4 km od občine Šiška.

S priključkom obrobni vasi k Ljubljani je postalo Vižmarje eno izmed prvih stanovanjskih gradbišč v občini Šiška. Število prebivalcev se je dvignilo od prvotnih 900 na 5165, še vedno pa narašča.

Cetudi je Vižmarje-Brod, kot že rečeno, eno izmed prvih na novo zgrajenih naselij, moremo hkrati ugotoviti, da po komunalni urejenosti (ceste, vodovod, kanalizacija, elektrika itd.) daleč zaostaja za drugimi naselji.

Ni nobena skrivnost, da so bile komunalne potrebe KS Vižmarje-Brod že od nekdaj zelo »oddaljene« od občine Šiška, kar danes velja še v večji meri, saj stane vožnja z avtobusom do KS še enkrat več kot pa v Črnuče ali pa v Medvode, v eno smer kar 4 dinarje. Če ta znesek primerjamo s cenami, ki veljajo na železnici ali na avtobusih tedaj vidimo, da bi se mogli za 4 ND peljati z železnico 15 km daleč, z avtobusom pa od Ljubljane — avtobusna postaja do Jeprce. Razumljivo smo s tem postavljeni občani tega področja v enak položaj z ostalimi občinami.

Prav tako ima KS Vižmarje-Brod še danes za 5165 prebivalcev samo dve manjši trgovini, enako kot pred 40 leti! Kljub temu, da je prostor za novo trgovino ob Vižmarski poti z urbanistično tehnično dokumentacijo že določen in odobren, ni investitorja, katerega bi mogli takoj dobiti, če bi pristojni imeli le malo posluha za naše težave.

V ilustracijo naj navedem tudi to, da je bila že itak več kot 1 km oddaljena pošta prestavljena še bližje občini, tako da je sedaj oddaljena od KS več kot 2 km. Hkrati pa smo bili pri delitvi novih telefonskih števil skoraj izločeni v primerjavi z drugimi mestnimi predeli. Zato proti novi ureditvi poštne službe najodločneje protestiramo!

Pa naj ne reče kdo, da nismo oddaljeni od občine!

Stefan Rihar

LJUBLJANA 2000 — PRVI KROG

Na februarski seji občinske skupščine so delegati vseh treh zborov pripravljali o povzetkih izhodišč za dolgoročni družbeni razvoj Ljubljane ali, kot se ta dokument drugače imenuje, o programu »Ljubljana 2000«. Če na kratko preletimo dogajanja na seji, potem moramo v prvi vrsti omeniti mnenje, ki so ga delegati večkrat poudarili, da gre namreč za pomemben dokument, smerokaz v prihodnost, ki pa ga je ravno zaradi te pomembnosti treba temeljito preučiti in dodelati. Pripombe, ki smo jih lahko slišali v razpravi, letijo predvsem na dobro znano zanemarjanje problematike otroškega varstva pri načrtovanju novih sosesk, ki se ponavlja iz leta v leto. Tudi smeri razvoja niso povsem uravnotežene, saj naj bi se napredek, recimo, Vodice zopet izognil... Pripomba, takšnih in drugačnih, je bilo seveda še več. Vendar pa je treba poudariti, da je to šele prvi krog razprave o tem pomembnem dokumentu in da se bodo delegati z njim srečali vsaj še dvakrat. Upajmo, da bo zadnja izdaja besedila izhodišče takšna, da bodo delegati lahko samo še glasovali...